Sygn. akt II Cgg 40/14

1)W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Artur Żymełka

Protokolant: Weronika Knesz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2015r. w R.

sprawy z powództwa K. R. i D. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o naprawienie szkody

1) zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K.
na rzecz powodów K. R. i D. R. solidarnie kwotę 429.667,21 zł (czterysta dwadzieścia dziewięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt siedem złotych
i dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od 9 czerwca 2015 r.;

2) oddala powództwo w pozostałej części;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego;

4) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego
w G. Ośrodka (...) w R. kwotę 26.831,50 zł (dwadzieścia sześć tysięcy osiemset trzydzieści jeden złoty i pięćdziesiąt groszy) z tytułu należnych w sprawie kosztów sądowych.

Sygn. akt II Cgg 40/14

UZASADNIENIE

Powodowie K. R. i D. R. w dniu 24 listopada 2014 r. wnieśli do Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. pozew, w którym zgłosili żądanie zobowiązania pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. do naprawienia szkody w ich nieruchomości położonej w J. przy ul. (...) poprzez zapłatę jednorazowego odszkodowania w wysokości 460.000 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenia od pozwanej na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że bezspornym jest pomiędzy stronami, że szkody na nieruchomości powodów powstały w wyniku działalności górniczej pozwanej, natomiast spornym jest sposób naprawienia tych szkód, ponieważ powodowie uważają, że naprawa powinna nastąpić poprzez zapłatę jednorazowego odszkodowania, podczas gdy pozwana wyrażała gotowość naprawy poprzez przywrócenie stanu poprzedniego.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powodów solidarnie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zwrotu kwoty 17 zł uiszczonej z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podała, że nie kwestionuje wpływu prowadzonej przez nią działalności na nieruchomość powodów oraz, że dążyła do załatwienia sprawy w ramach postępowania ugodowego. Pozwana zarzuciła, że z przeprowadzonych pomiarów wychylenia budynków wynika, że jest ono zaliczane do małej uciążliwości dla użytkownika i nie uzasadnia roszczenia odszkodowawczego powodów. Pozwana podała, że do oceny zasadności roszczeń powodów zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 4 grudnia 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze, ponieważ zdarzenie, które wywołało szkodę miało miejsce przed 1 stycznia 2012 r. Pozwana zarzuciła również, że dochodzona w pozwie kwota odszkodowania jest wygórowana, w żaden sposób nieudowodniona i jej zasądzenie prowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia powodów.

Po zapoznaniu się z opinią biegłego sądowego, wydaną w toku postępowania w niniejszej sprawie, powodowie na rozprawie w dniu 8 października 2015 r. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od pozwanej odszkodowania w kwocie 429.667,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wydania opinii przez biegłego sądowego oraz cofnęli pozew w pozostałej części ze zrzeczeniem się roszczenia.

Pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. R. i D. R. są właścicielami nieruchomości położonej w J. przy ul. (...). Nieruchomość ta obejmuje działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...).

Nieruchomość powodów jest zabudowana. Znajduje się na niej wolnostojący dom jednorodzinny bez podpiwniczenia o dwóch kondygnacjach nadziemnych (niski i wysoki parter). Budynek został wybudowany w latach 1981-1984. Powierzchnia zabudowy wynosi 114,78 m^2. Kubatura wynosi 650 m^3. W latach 2002-2005 dokonano modernizacji niskiego parteru. W latach 2011-2012 dokonano modernizacji wysokiego parteru. W 2005 r. wymieniono okna. Budynek posiada ocieplenie zewnętrznych ścian, łącznie z cokołem, styropianem o średniej grubości 10 cm łącznie. Zewnętrzna gładź wykonana jest z zaprawy klejącej na siatce montażowej, cokół częściowo wykonany jest z wykładziny płytek klinkierowanych. Od strony południowej na poziomie niskiego parteru zlokalizowany jest taras otwarty wyłożony płytkami klinkierowymi. Taras jest oddylatowany od bryły zasadniczej budynku mieszkalnego. Zużycie naturalne budynku stosowne jest do jego wieku. Gospodarka remontowa, modernizacja i konserwacja prowadzone są prawidłowo. Elementy wykończenia wewnętrznego budynku są o wysokim standardzie. Na nieruchomości powodów znajduje się także bezodpływowy żelbetowy zbiornik zanieczyszczeń o wymiarach zewnętrznych 4,45 x 2,70 i głębokości około 2,5 m. Chodniki i place utwardzone są kostką betonową wraz z krawężnikami. Na nieruchomości powodów znajduje się również wolnostojący budynek gospodarczy bez podpiwniczenia o dwóch kondygnacjach nadziemnych. Wybudowany został w latach 1981-1984. Powierzchnia zabudowy wynosi 44,32 m^2. Kubatura wynosi 272,56 m^3. Budynek zgodnie z pozwoleniem budowlanym posiada zabezpieczenia na wpływy górnicze wykonane w trakcie budowy (w poziomie posadzek przyziemia wieniec żelbetowy pod ścianami nośnymi budynku oraz ściąg żelbetowy przekątniowy w tym poziomie).

Nieruchomość powodów znajduje się w obszarze oddziaływania Kopalni (...) należącej do (...) Spółki Akcyjnej w K.. W rejonie nieruchomości powodów planowana jest dalsza eksploatacja górnicza przez Kopalnię (...) i Kopalnię (...) do 2050 r.

Dokonana eksploatacja górnicza w rejonie nieruchomości powodów wywołała znaczne wpływy o wartości wskaźników V kategorii terenu górniczego, budynek zaś w trakcie budowy został zabezpieczony jedynie na wpływy IV kategorii. Szczególnie negatywny wpływ na konstrukcję budynku mieszkalnego miały odkształcenia poziome, których wielkość znacznie przekroczyła dopuszczalne przy IV kategorii. Również wychylenia maksymalne dla IV kategorii

zostały przekroczone. Dokonana eksploatacja spowodowała degradację terenu - widoczne w terenie załamania, przechylenia. W wyniku dokonanej eksploatacji górniczej w budynku mieszkalnym powodów pojawiły się obecnie występujące uszkodzenia w postaci: wychylenie z pionu skręcenie bryły budynku - maksymalne wychylenie ściany wschodniej w kierunku północnym wynosi 18,2 mm/m oraz ściany zachodniej 17,5 mm/m w kierunku północnym, deformacja podłóg parteru w części południowej budynku (wybrzuszenie w środkowej części pomieszczeń), uskok w pomieszczeniu południowo wschodnim h=0,017 m, deformacja stolarki okiennej i drzwiowej na parterze i piętrze, pęknięcia ścian fundamentowych betonowych na ścianie północnej i południowej, oddylatowanie poziome ściągu żelbetowego od podstawy muru fundamentowego na warstwie poślizgowej z papy (ściąg oderwany o około 3 cm ku górze) – ściana południowa, odspojenie i pochylenie tarasu od strony południowej (szczelina 11 cm pomiędzy budynkiem a tarasem), pęknięcia na stykach płyt kartonowo-gipsowych na ścianach i stropach parteru i piętra, wypiętrzenie cokolika z płytek ceramicznych na elewacji południowej, miejscowe uszkodzenie ocieplenia zewnętrznego budynku, deformacja obróbek blacharskich i spadków rynny wraz z rurą spustową, deformacja i pofałdowanie kostek betonowych wraz z krawężnikami wokół budynku i chodnika na odcinku od budynku do furtki (uskoki i pofałdowania terenu przy budynku mieszkalnym) oraz deformacja kostki betonowej przed garażem blaszanym oraz wewnątrz garażu. Stan konstrukcji posadowienia budynku jest zły. W przeszłości usuwane były szkody górnicze m.in. w formie poziomowania podłóg. Aktualny przechył budynku mieszkalnego jest większy i stale się powiększa.

W wyniku dokonanej eksploatacji górniczej w budynku gospodarczym pojawiły się obecnie występujące uszkodzenia w postaci: wychylenie bryły budynku – maksymalne wychylenie 29,1 mm/m (po przekątnej z naroża północno-zachodniego w kierunku naroża południowo-wschodniego), ściana południowa wychylona jest w kierunku wschodnim o wartość 24,1 mm/m, pomiary posadzki i sufitu w garażu wskazują pochylenie ponad 30 mm/m w kierunku południowo-wschodnim, pod narożem południowo-wschodnim uskok w terenie, pęknięcia i zarysowania ścian i tynków wewnętrznych i zewnętrznych, pęknięcia i znaczne pochylenia posadzek i stropu przyziemia, deformacja stolarki okiennej i drzwiowej oraz bramy stalowej w garażu, deformacja obróbek blacharskich oraz rynny i rury spustowej oraz deformacja chodnika z kostki betonowej i krawężników przed wejściem do garażu i wejściem bocznym do budynku od strony południowej.

Na nieruchomości powodów nie występują uszkodzenia o charakterze pozagórniczym.

Głównym uszkodzeniem budynku mieszkalnego powodów jest wychylenie od pionu bryły budynku. Jedyny sposobem naprawy powstałego wychylenia jest wykonanie pionowej rektyfikacji budynku za pomocą siłowników hydraulicznych. Z uwagi na deformację podłoża w poziomie posadzek parteru i deformację ściągu żelbetowego należy wykonać dodatkowe wzmocnienia podłoża przy pomocy wykonania żelbetowej płyty na poziomie istniejącego rusztu ściągów żelbetowych. Wiąże się to z dodatkowym podniesieniem budynku o 25 cm i likwidacją części podziemnej kotłowni poniżej 1 m poniżej terenu oraz dodatkowymi kosztami. Ponieważ budynek nie jest podpiwniczony poziom podnoszenia odbywa się na poziomie mieszkalnego niskiego parteru. W związku z powyższym koszty prostowania są wyższe od prostowania budynku podpiwniczonego z uwagi na odtworzenie całości parteru mieszkalnego wraz z naprawą pozostałych uszkodzeń z tytułu szkód górniczych. Łączna wartość (robót budowlany) odtworzenia budynku mieszkalnego wynosi 366.106,35 zł netto, a po uwzględnieniu stopnia naturalnego – niezwiązanego z działalnością pozwanej – zużycia wynosi 303.319,11 zł netto. Łączna wartość napraw budynku mieszkalnego (prostowanie budynku, wykonanie wzmacniającej płyty żelbetowej, remont wysokiego parteru) wynosi 351.540 zł netto. Wartość odtworzeniowa budynku gospodarczego wynosi 89.575,89 zł netto, a po uwzględnieniu stopnia naturalnego zużycia 72.108,59 zł netto. Wartość odtworzeniowa tarasu wynosi 5.841,06 zł netto, a po uwzględnieniu stopnia naturalnego zużycia 5.520 zł netto. Wartość odtworzeniowa placów i chodników wynosi 6.491,19 zł, a po uwzględnieniu stopnia naturalnego zużycia 5.284 zł netto. Łączna wartość odszkodowawcza przy uwzględnieniu podatku od towarów i usług wynosi 429.667,21 zł brutto. Z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego właściwą formą naprawy budynku mieszkalnego, gospodarczego i pozostałych obiektów towarzyszących (tarasu i chodników) jest jednorazowe odszkodowanie pieniężne.

(dowód: odpis zwykły księgi wieczystej KW Nr (...) k. 4-10, opinia biegłego sądowego S. F. k. 72-166, ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego S. F. na rozprawie w dniu 8 października 2015 r. 00:03:13-00:21:45***)***

W ramach prowadzonego przedsądowego postępowania ugodowego strony nie doszły do porozumienia w zakresie sposobu naprawienia występujących na nieruchomości powodów szkód pochodzenia górniczego.

(dowód: pismo powodów do pozwanej z dnia 15 lipca 2014 r. k. 11, pismo pozwanej z dnia 3 października 2014 r. k.12, 41-45, protokół oględzin z dnia 1 września 2014 r. k. 46-49, opinia górniczo-geologiczna z dnia 17 grudnia 2014 k. k. 37-39***)***

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Dochodzone przez powodów żądanie wynikało z faktu wystąpienia szkody na ich nieruchomości spowodowanej ruchem zakładu górniczego pozwanej, a ponieważ ruch ten prowadzony był zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze, to do naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zastosowanie miały przepisy tej ustawy. Chodzi przy tym o ustawę prawo górnicze i geologiczne z dnia 4 lutego 1994 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r., Nr 228, poz.1947 z późn. zm.), ponieważ Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (III CZP 75/13, OSNC 2014/7-8/75), że do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w których zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie, miały miejsce przed dniem 1 stycznia 2012 r. – kiedy to w życie weszła aktualnie obowiązująca ustawa - stosuje się przepisy poprzedniej ustawy z 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (tak też m.in. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 29 stycznia 2014 r., I ACa 635/13, LEX nr 1437968 oraz w wyroku z dnia 5 lutego 2014 r., V ACa 635/13, LEX nr 1437984). W rozpoznawanej sprawie zarówno zdarzenie wywołujące szkodę, jak również powstanie tej szkody miało miejsce przed 1 stycznia 2012 r., jednakże przed upływem terminu przedawnienia roszczenia o jej naprawienie.

Stosownie do art. 91 ust.1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, jeżeli ruch ten odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie. Może żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zgodnie z przepisami tej ustawy.

W myśl art. 97 tej ustawy w sprawach o naprawienie szkód górniczych orzekają sądy powszechne (ust.1), jednakże sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe dopiero po wyczerpaniu postępowania ugodowego. Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody albo od zgłoszenia przedsiębiorcy żądania przez poszkodowanego upłynęło 30 dni (ust.2).

Warunek wyczerpania postępowania ugodowego w zakresie zgłoszonego żądania został w rozpatrywanej sprawie spełniony, ponieważ powodowie przed wniesieniem pozwu występowali do pozwanej o ugodowe załatwienie sporu, jednakże w wyżej wskazanym terminie nie doszło do zawarcia ugody, która załatwiałaby kwestię naprawienia występującej na nieruchomości powodów szkody pochodzenia górniczego.

Poprzez odesłanie wynikające z art. 92 w/w ustawy Prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którym do naprawiania szkód, o których mowa w art. 91 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej, do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej regulowanej w/w ustawą konieczne było ustalenie, że w nieruchomości powodów powstała szkoda oraz, że istnieje adekwatny związek przyczynowy (art. 361 k.c.) pomiędzy powstałą szkodą a działalnością górniczą pozwanej.

Zgodnie z art. 94 wyżej powołanej ustawy naprawienie szkody powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego (ust.1).

Stosownie do art. 95 tej ustawy jeżeli nie jest możliwe przywrócenie stanu poprzedniego lub koszty tego przywrócenia rażąco przekraczałyby wielkość poniesionej szkody, naprawienie szkody następuje przez zapłatę odszkodowania (ust.1).

W oparciu o dowody zebrane w sprawie, w tym opinię biegłego sądowego Sąd ustalił, że naprawa występującej na nieruchomości powodów szkody pochodzenia górniczego powinna nastąpić poprzez wypłatę jednorazowego odszkodowania. Sąd dał wiarę opinii biegłego sądowego S. F. jako logicznej, wszechstronnej i spójnej. Pozwana nie zgłosiła zresztą wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego. W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na fakt, że budynek powodów nie posiada odpowiedniego zabezpieczenia na występującą kategorię wpływów, a tymczasem pozwana będzie prowadzić tam dalszą eksploatację, której wpływy nie będą niższe. Zwrócić również należy uwagę na fakt, że jak wynika z opinii biegłego sądowego budynek powodów jako niepodpiwniczony musiałby zostać rektyfikowany, co jednakże z uwagi na brak zabezpieczenia na aktualne wpływy, jak również brak piwnic łączyłoby się z koniecznością wykonania dodatkowego wzmocnienia podłoża przy pomocy wykonania żelbetowej płyty na poziomie istniejącego rusztu ściągów żelbetowych, co z kolei wymagałoby dodatkowego podniesienia budynku o 25 cm i likwidacji części podziemnej kotłowni poniżej 1 m poniżej terenu. Trudno w tej sytuacji mówić o przywróceniu stanu poprzedniego skoro koniecznym byłoby zlikwidowanie części podziemnej kotłowni. Nie można podzielić stanowiska pozwanej, że przywrócenie stanu poprzedniego możliwe jest poprzez poziomowanie podłóg. Zwrócić należy uwagę, że w budynku powodów było już przeprowadzane poziomowanie podłóg, które na skutek dalszego pochylania budynku nie spełnia już obecnie swojego celu. Dalsze poziomowanie podłóg nie jest w tej sytuacji w stanie przywrócić stanu poprzedniego zwłaszcza, że jak wynika z opinii biegłego sądowego wskazywane przez pozwaną aktualne pochylenie nie jest pochyleniem rzeczywistym. Co więcej, pochylenie budynku w dalszym ciągu postępuje. Na wniosek biegłego w dniu 14 kwietnia 2015 r. dokonano aktualnego pomiaru wychylenia budynku. Z uzyskanych danych wynika, iż wychylenie ściany wschodniej budynku mieszkalnego wynosi 18,2 mm/m – wzrosło o 1,1 mm/m, wychylenie ściany zachodniej wynosi 17,5 mm/m – wzrosło o 2,00 mm/m, wychylenie podłogi parteru w pokoju południowo zachodnim wynosi 17,5 mm/m w kierunku północnym – wzrosło o 3,6 mm/m. Fakt, że wyżej wskazane wielkości nie odzwierciedlają rzeczywistego pochylenia wynika z tego, że pomiaru dokonano na ścianach zewnętrznych, na których powodowie wykonali ocieplenie styropianem o średniej grubości 10 cm, przy czym w niektórych płaszczyznach ścian grubość styropianu wynosi więcej niż 10 cm i dochodzi nawet do 20 cm. Daje to podstawy do przyjęcia, że wychylenie ścian przed wykonaniem ocieplenia było znacznie większe. Wykonanie ocieplenia zewnętrznych ścian budynku znacznie zafałszowało rzeczywisty stan pochylenia bryły budynku. Zgodnie z wyliczeniami teoretycznymi wychylenie budynków powodów wynosi 25 mm/m, co jest już granicą niedopuszczalnego wychylenia, bezwzględnie wymagającego prostowania, a nawet może przekraczać tą wielkość. Wychylenie budynku gospodarczego, który nie jest ocieplony wynosi bowiem 30 mm/m. Teoretycznie wychylenie budynków powinno być zbliżone, odmienność w tym zakresie może wynikać z faktu deformacji nieciągłych, które na nieruchomości powodów występują. Nadto jak wskazał biegły teoretyczne wyliczenia wychylenia są z reguły w praktyce mniejsze niż rzeczywiście występujące. Mając na uwadze przedstawione okoliczności, jak również biorąc pod uwagę, że koszt usunięcia szkód w budynkach rażąco przekraczałby ich wartość, przy czym z uwagi na dalsze istotne wpływy z pewnością byłoby to rozwiązanie jedynie na krótką metę, stwierdzić należy, że przywrócenie stanu poprzedniego nie jest możliwe, a nadto nie byłoby ekonomicznie uzasadnione w rozumieniu art. 95 ustawy prawo geologiczne i górnicze. Pozwana ostatecznie nie kwestionowała zasadności wypłaty odszkodowania za budynek mieszkalny pozostawiając tą kwestię do uznania Sądu. Zarzuciła jedynie, że naprawa szkody za pozostałe składniki budowlane winna nastąpić w drodze restytucji naturalnej, który to zarzut również był bezzasadny. Skoro pochylenie budynku gospodarczego przekracza wielkość pochylenia dopuszczalnego pozwana nie może domagać się naprawy występującej w niej szkody poprzez poziomowanie podłóg, a koszt jego rektyfikacji oraz usunięcia pozostałych występujących w nim uszkodzeń pochodzenia górniczego rażąco przekraczałby wielkość poniesionej szkody. W sytuacji gdy za zasadne należało przyjąć naprawienie szkody w budynku mieszkalnym poprzez wypłatę jednorazowego odszkodowania również z uwagi na fakt, że budynek ten na skutek dalszego pochylania się nie nadaje się do naprawy, bezzasadnym było zobowiązywanie pozwanej do przywrócenia stanu poprzedniego tarasu służącego do korzystania z budynku mieszkalnego czy też pozostałych składników znajdujących się na nieruchomości powodów a pełniących funkcję służebną wobec budynków,

niezależnie od tego, że ich naprawa polegałaby w istocie na rozebraniu i wykonaniu na nowo, i to na gruncie cały czas podlegającym oddziaływaniu górniczemu pozwanej. Dlatego też na podstawie wyżej przytoczonego art. 95 ustawy prawo geologiczne i górnicze całość występujących na nieruchomości powodów szkód należało naprawić poprzez wypłatę jednorazowego odszkodowania w łącznej kwocie 429.667,21 zł brutto za budynek mieszkalny, budynek gospodarczy, taras oraz za place i chodniki. Zwrócić przy tym należy uwagę na fakt, że pozwana nie kwestionowała samej wysokości wyliczonego przez biegłego odszkodowania, a kwestionowała jedynie sposób naprawienia szkody.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy, w tym fakt, że zarówno zakres uszkodzeń, jak również wysokość szkody została obliczona wg stanu na dzień sporządzenia przez biegłego opinii sądowej, Sąd na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził odsetki od wyżej wskazanej kwoty 429.667,21 zł od dnia następnego pod dniu doręczenia pozwanej odpisu opinii, oddalając żądanie co do odsetek za okres wcześniejszy.

Z uwagi na fakt, że żądanie powodów zostało uwzględnione w przeważającej części 93,40% (kwota zasądzona 429.667,21 zł : 460.000 zł stanowiąca kwotę pierwotnie zgłoszoną w pozwie), w związku z czym ulegli oni jedynie co do nieznacznej części dochodzonego roszczenia (6,60%), Sąd na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. całością kosztów procesu obciążył pozwaną. Dlatego też na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. Nr 490 z późn. zm.) zasądził od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 7.200 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a na podstawie art. 113 ust. 1 ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025) w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarby Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 26.831,50 zł z tytułu należnych w sprawie kosztów sądowych, na które złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 23.000 zł oraz wynagrodzenie biegłego sądowego w wysokości 3.831,50 zł.